

Tutumluluk Dersi

Güzel bir Pazar sabahıydı. Pınar bir taraftan banyo yapıyor, bir taraftan da şarkı söylüyordu..Nedense sabah olmasına rağmen odasının ışığı açıktı ve musluğun suyu etrafa sular saçarak akıyordu. Aslında bunlar Pınar'ın her zamanki halleriydi. Pınar her zaman suyu ve elektirği açık bırakır, kıyafetleri eskimeden yenilerini alır. Ohh bolluk içinde yaşamak ne hoş.

O böyle fazlasıyla bolluk ve israf içinde yaşayıp, babam faturaları ödüyor nasılsa,diye düşünürken kimselerin duymadığı anlamadığı bazı sesler geldi. Bunlar, lavabonun musluğu, odanın lambası ve cüzdandaki paranın sesleriydi.

Kendi aralarında koyu bir sohbeta dalmışlardı.

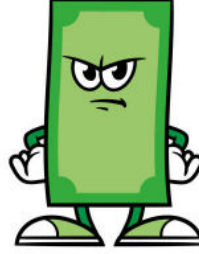
Elektrik:

Aaa olmaz ki canım! Pınar beni gecen gün acık bıraktı. Sabahtan akşama kadar boş yere yanıp durdum. .Gelip de beni söndürmedi bile, dedi.

Su:

Sorma kardeş. Beni de sonuna kadar açıp dişlerini öyle fırçalıyor. Hiçbir işe yaramadan lavabodan aşağıya akıp gidiyorum. Bir gün biteceğim görecek gününü! dedi.

Paranın da elbette söyleyecekleri vardı:

Bir de beni görseniz. Nasıl da harcıyor acımadan. Gecen gün yeni bir elbise almıştı daha iki gün geçmeden bir yenisini daha aldı. Hiçbir şeyin hesabını yapmadan harcıyor duruyor beni. Oysaki babası ve Annesi beni kazanmak için ne kadar da yoruluyorlar, diye ekledi.

Üç arkadaş da, Pınar yüzünden çok dertliyidiler. Şikâyetlerini sıralayıp duruyorlardı.

Elektrik:

Arkadaşlar! Bizim kıymetimizi anlaması için Pınar'a bir oyun oynasak! diye bir öneride bulundu.

Bu fi kir suyun çok hoşuna gitti.

Bu harika bir fi kir, diye onayladı.

Para:

Çok iyi bir ders verelim ki bir daha bizi üzmesin, diye ekledi. Bir araya gelip uzun uzun tartıştılar ve en iyi planı ortaklaşa buldular... Ertesi sabah Pınar'ı gerçekten Bir sürpriz bekleyecekti. Güneş güzel yüzünü göstermeye başlamıştı ki Pınar gerinerek uyandı. Yatağından kalkıp elini yüzünü Yıkamak için lavaboya gitti. Musluğu cevirdi,

cevirdi ama duyduđu ses suyun gurul gurul akan sesi deđil, kuru bir 'tıs' sesiydi. Su akmiyordu!

Allah Allah ne oldu bu suya boyle? dedi.

Neyse, biraz televizyon seyredeyim bari! deyip TV'nin dđđmesine bastı ama oda ne?

TV'den de ses gelmiyordu.

İnanmıyorum elektrikte mi yok? Ne yapacağım şimdi? Hiç böyle olmazdı, diye duşundu.

Annesine:

Anneciđim bana tost yapar mısın? Karnım çok acıktı, diye seslendi.

Annesi:

Elektrik yok kızım tost yapamam ama diğer kahvaltılıklardan yiyebilirsin. Sakın dolabı uzun süre açık tutma da yiyecekler bozulmasın, diye hatırlattı.

Pınar'ın morali bozulmuştu.

Çıkıp biraz alışveriş yapayım bari bu arada karnımı da doyururum, dedi ve giyinip hazırlandı. Cüzdanını kontrol etti ama o da ne! Hiç para yoktu ki! Daha dün babası ona harçlık vermişti ama şimdi hiçbir şey yoktu.

Olanlara bir anlam veremedi. Pınar, annesinden para istedi ama annesi,

Kızım benim param da hiç kalmamış, diye cevap verdi.

Bu cevap onu daha da şaşırttı.

Akşama elektrik de su da gelir nasıl olsa, babamdan da tekrar harçlık isterim, diye mırıldanıp durumu fazla önemsemedi. Ama işler düşündüğü gibi gitmiyordu. Pınar'ın babası,

İşlerim kötü, diyerek Pınar'a para vermemişti.

Aradan 2 gün geçmesine rağmen ne su ne de elektrik gelmemişti. Bulaşıklar dağ gibi olmuş, hiç temiz kıyafeti kalmamış sacı başı kirlenmişti. Evleri süpürülmediği için çok pislenmiş hatta balkonda duran güzel sardunya çiçekler bile susuzluktan boyunlarını bükmüşlerdi. Hem elektriksiz hem susuz hem de parasız kalmak ne kotuydu böyle.

Aklına üç gün öncesi geldi.

Nasıl da şakır şakır suyu harcadım, elektriği söndürmüyor paralarımı hesapsızca harcıyordum, diye iç geçirdi.

Günün birinde bitebilecekleri hiç aklıma gelmemişti, dedi gözleri dolarak.

Bu sırada, su, elektrik ve para durmuş onu dinliyorlardı.

Hımm demek Pınar bizim ne kadar önemli enerji kaynakları olduğumuzu sonunda anladı öyle mi? dedi.

Su:

Ya ya evet.

Baksana gerçekten pişman olmuşa benziyor, diye ekledi elektrik.

Gerçekten de Pınar çok pişmandı. Gecen gün TV’de,

Barajlarda su kalmadı suyunuzu boşa harcamayın dikkatli ve tutumlu kullanın, demişlerdi.

Annesi de hep tutumlu olmaktan, eşyaları güzel ve dikkatli kullanmaktan bahsedip dururdu. Ne kadar haklıydı. Bir şeyi yeteri kadar kullanmak tutumluluktuktu.

Birden Pınar,

Lütfen su, elektrik, para bana küsmeyin. Geri gelin. Beni affedin bundan sonra sizi hak ettiğiniz gibi çok dikkatli kullanacağım, tutumlu bir insan olacağım, diye bağırdı.

Pınar’ın ağzından bunları duymak gerçekten güzeldi. Planları başarıyla ulaşmıştı. Diğer odadan annesinin sesi geldi.

Pınar abuk ol musluklar acık kalmış su geldi. Aaa elektrik de geldi. Bak gecen gün bulamadığın paran masanın arkasına duşmuş, dedi. Pınar aceleyle musluğu ve lambayı kapatırken  arkadaşın oyununu anlamış ve dersini oktan almış olarak gülümsedi.